

РЕШЕНИЕ

№ 1656

гр. София, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11236** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „НИКИ ИЛИ“ ЕООД със седалище в [населено място], срещу Решение № 4557/12.10.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 10472/23г., с което е изменено наказателно постановление N 707249-F699389 от 14.06.2023 г., издадено от Началник отдел "Оперативни дейности", в главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, с което на жалбоподателя е наложена на основание чл. 185, ал. 5 от ЗДДС, имуществена санкция в размер на 6000 за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ, като на основание чл. 185, ал. 5, изр. последно, вр. ал. 4 от ЗДДС НАМАЛЯВА имуществената санкция на 4000 лева.

С касационната жалба се оспорва извода на СРС за законосъобразност на издаденото наказателно постановление, както и се претендира приложимост на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. В съдебно заседание, редовно призован, за касаторът се явява адв.М.. Той изразява становище за отмяна на решението на СРС и отмяна на обжалваното НП. Претендира разноски и представя списък.

Ответникът – началник отдел „Оперативни дейности“, дирекция ОД в ГД „Фискален контрол“, чрез юрисконсулт П. оспорва жалбата. Претендира разноски за

юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и законосъобразност на оспореното решение на СРС.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП.

Със същото е изменено наказателно постановление е изменено наказателно постановление N 707249-F699389 от 14.06.2023 г., издадено от Началник отдел "Оперативни дейности", в главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, с което на жалбоподателя е наложена на основание чл. 185, ал. 5 от ЗДДС, имуществена санкция в размер на 6000 за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ, като на основание чл. 185, ал. 5, изр. последно, вр. ал. 4 от ЗДДС НАМАЛЯВА имуществената санкция на 4000 лева..

За да постанови този съдебен акт, въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е възприел за установена фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение (АУАН), а именно на 03.03.2023 г., в 12: 50 часа св. Ч. и св. З. – инспектори по приходите в ГД "ФК"на НАП С. извършили проверка в търговски обект – магазин "Е.", находящ се в [населено място],[жк], [улица] - до Борсата, стопанисван от дружеството жалбоподател.

Свидетелите се легитимирали и извършили проверка на въведените в експлоатация 2 бр. фискални устройства, едното марка Датекс, модел "DP-150" с индивидуален номер на фискалното устройство (ИН на ФУ) DT744645 и индивидуален номер на фискалната памет (ИН на ФП) 02744645. Установено било, че в обекта е въведено в експлоатация и второ ФУ с ИН DT744646 и ИН на ФП 02744646.Била изброена касовата наличност в касата на ФУ с ИН DT744645, за което се съставил опис и сравнена с дневния финансов отчет от посоченото ФУ и касовата книга. Констатирано било, че има разлика в касовата наличност на ИН на ФУ DT744645 и ИН на ФП 02744645 в размер на 1884, 10, като в касата била служебно изведена посочената сума без да е отразена тази операция, във фискалното устройство.

В хода на проверката били установени и други факти, и в резултат от направените, от контролния орган констатации бил съставен протокол за извършена проверка № 0082277 от 03.03.2023г. Проверката била извършена в присъствието на управителя Т. и продавач консултант в обекта – Е. Т.. Управителят Т. отказал да подпише протокола от извършена проверка, което обстоятелство било удостоверено с подписите на двама свидетели – Т. К. и Т. М.. На 14.03.2023 г. в ЦУ на НАП С. се явил Н. Т. и в негово присъствие, и в присъствието на А. З., св. Ч. съставила АУАН № F699389/14.03.2023 г. срещу дружеството „НИКИ ИЛИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] . АУАН –а бил връчен на Т.,

който го подписал без да изложи възражения. Такива не постъпили и в законоустановения срок.

Въз основа на посочения АУАН на 14.06.2023 г. било издадено Наказателно постановление N 707249-F699389 от 14.06.2023 г., издадено от Началник отдел "Оперативни дейности", в главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, с което на жалбоподателя е наложена на основание чл. 185, ал. 5 от ЗДДС, имуществена санкция в размер на 6000 за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ..

Районният съд е изследвал релевантните за спора обстоятелства и е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН. Въз основа на събраните доказателства е приел, че ответникът е извършил вмененото му нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ, според който извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. В случая, процесното ФУ има притежава конструктивно операциите "служебно въведени" и "служебно изведени" суми, което се установява от съдържанието на дневния финансов отчет.

От същият е видно, че в началото на работния ден на 03.03.2023 г. служебно е въведена във ФП на устройството, сумата в размер на 749, 80 лева и е отбелязано, че служебно изведени суми няма. При така установеното по запис от ФП на ФУ в касата е следвало да има налична сума в размер на 2936, 10 лева, а е установена сума в размер от 1052 лева. Посочените факти водят на недвусмислен извод, че от касата е била изведена сумата от 1884, 10 лева, без това действие да е отразено във ФУ.

СРС е приел , че правилно е приложена и санкционната правна норма, като е наложено наказание по чл. 185, ал. 5 от ЗДДС. От приложените писмени доказателства се установява, че с Наказателно постановление № F552665/16.10.2020 г., влязло в сила на 27.05.2022 г. и НП № F549292/13.08.2020 г., влязло в сила на 27.05.2022 г. дружеството-жалбоподател е било санкционирано за извършени нарушения чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/2006 г. на МФ. Съдът е извел, че отговорността на дружеството е ангажирана правилно, доколкото коректно е приложена правната норма на чл. 185, ал. 2 вр. ал.1 ЗДДС, предвид липсата на данни, че установената положителна разлика в касовата наличност на дружеството не води до неотразяване на приходи. Съдът обаче констатира, че прилагайки правилно санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 5 от ЗДДС, АНО е допуснал нарушение при определяне на конкретния размер на санкцията.

Съгласно посочената разпоредба при повторно нарушение по ал. 2 размерът на глобата е от 600 до 2000 лв., а на имуществената санкция - от 6000 до 20 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се прилагат санкциите по ал. 4. От своя страна ал. 4, определя размер на имуществената санкция - от 1000 до 4000 лв.

В случая АНО не твърди нарушението да е довело до неотразяване на приходи, което е коректно, доколкото се касае за отрицателна разлика, съответно е бил длъжен да наложи санкция в размер от 1000 до 4000 лева.

Предвид това и като взел предвид отегчаващите отговорността на дружеството обстоятелства, описани в наказателното постановление, съдът намерил, че следва да

измени последното в санкционната му част, като намали наложената имуществена санкция до размера на максимално предвидената такава за нарушението от 4000 лева. По отношение на наложената санкция. Настоящият състав намира, че решението на СРС следва да бъде изменено. При преценка на всички релевантни обстоятелства съдът приема, че справедлива и съобразена с обстоятелствата по чл. 27 ЗАНН би била санкция в размер над минималния , а именно 2 000 /две хиляди лева/. Вземайки предвид обществената опасност и тежестта на извършеното нарушение, както и наложените с Наказателно постановление № F552665/16.10.2020 г., влязло в сила на 27.05.2022 г. и НП № F549292/13.08.2020 г., влязло в сила на 27.05.2022 г. на дружеството-жалбоподател за извършени нарушения чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/2006 г. на МФ., настоящият състав приема, че неговата обществена опасност не се отличава от обичайната за нарушения от този вид. При тези факти е следвало да бъде наложено наказание над минималния установен в закона размер, но не и на максималния такъв. Санкция в размер на 2000 /две хиляди / лева напълно съответства на характера и интензитета на нарушението. С определянето на максимален размер от 4000 /три хиляди/ лева, СРС е допуснал прекомерност и необоснованост на наложеното наказание, което следва да бъде намалено до размер от 2000 /две хиляди / лева с аргументите, изложени по-горе.

Извършеното от касатора нарушение е безспорно установено и съдържа и признаците на административно такова, изразяващо се в нарушаване на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.

Правната квалификация е правилна и е наложено съответното за извършеното нарушение наказание, в предвидения от закона максимален размер. В този смисъл, като е изменил издаденото наказателно постановление, районният съд е приложил правилно материалния закон.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения , които да обосновават отмяна на наказателното постановление. АУАН и НП са издадени в съответствие с материалния и процесуален закон. В тях се съдържа пълно описание на извършеното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Не са налице сочените процесуални нарушения при издаване на НП№707249-F699389 от 14.06.2023 г., издадено от Началник отдел "Оперативни дейности", в Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП , а възраженията на касатора в тази насока се явяват неоснователни и недоказани.

Липсват материалноправните основания за приложимост на чл.28 ЗАНН. Събраните в хода на делото доказателства не установяват деянието да се отличава от други подобни и с по-ниска степен на обществена опасност. Фактът, че нарушението е извършено в режим на повторност автоматично води до извод за липса на маловажност. Неотносимо е и възражението за това, че за други констатирани нарушения от същия търговец на фискалната политика следва да се наложи едно наказание , а не две. В тази връзка следва да се отбележи, че посоченото НП №F 699392/14.06.2023г. касае съвсем различно нарушение – за установената положителна разлика между фактическата наличност и разчетена касова наличност от ФУ, която не е отразена във фискалното устройство чрез операцията „служебно въведени „суми. Противно на доводите на касатора се установява, че няма издадени две НП за едно и също нарушение по чл.33 , ал.1 от Наредбата.

В конкретният случай са от значение обществените отношения, които се охраняват чрез санкциониране на неизпълнението на задълженията, свързани с регистрацията и

отчетността на паричния поток, а именно- да се осигури своевременното и адекватно му проследяване от наличните и документираните средства от търговеца.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 2 ЗАНН основателна е претенцията на касатора за присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на по 540лв. за всяка инстанция , платено по банков път. Същото е под минимума, предвиден в чл.18, ал.2 във връзка с чл.7, ал.2, т. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Същото обаче следва да се присъди в размер, пропорционален на уважената част от жалбата , а именно по 360 лева за всяка инстанция или общо 720 лева. На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер по чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ пропорционално на неуважената част от жалбата.

При този изход на делото, с оглед неговата фактическа и правна сложност, и на основание чл.63, ал.3 и ал.5 ЗАНН, на НАП следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯ Решение № 4557/12.10.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 10472/23г., с което е изменено наказателно постановление N 707249-F699389 от 14.06.2023 г., издадено от Началник отдел "Оперативни дейности", в главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, като НАМАЛЯВА размера на имуществената санкция от 6000 лв. (шест хиляди лева) на 2000 лв. (две хиляди лева).

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „НИКИ ИЛИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата от 720 /седемстотин и двадесет / лева за направени разноски за адвокатско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

ОСЪЖДА „НИКИ ИЛИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите съдебни разноски в размер на 100 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

- 1.
- 2.